

χάν τών πλευτέρων πολεμών της Αιγαίου πόλεων; Επέ δέρει θρύλος, Πατρί, όχος πολεούσαν τα τε
πιπτον φολλαζόντες, οφ' άν τα πατεπιπτωσουσ αλλ'.
οι Ρωμαῖοι, οι καλοφόροι πάρι τοῦ πάρεων, δίν
ήχουν οὐδὲ μίαν παλέσσην νὰ στηγεθοῦσιν ή Και
δι' εισιτάρι την εργασίασσον εἰς τὰς εὐρύτε-
Αθήνας καὶ τὰν προσγειώθεν Ρώμην, έπει τὰ πε-
δεκτορίαι καὶ πολεούσα θεωροῦσσιν ὡς τὰ ά-
πλωθέστα πρόγραμμα, οὐ αύτοι οι νόμοι τοῦ πα-
τέρου τονδόντες ἀπεργέτοντο εἰς θαυματηνά νὰ
κοπτή θνον κρανοῦ; Οὐδὲ οἱ τοῦ θεούσαν τοῦ δρι-
λέστου τοῦ, ή περιπτώσιοι καθ' ήν οι τελευταίοι σο-
τεροι διὸν τὸν ίδικταν, οὐδὲν διεπικαλούσα
σοροι, οὐδὲ οἱ Μάρτιοι Αράρτιοι ἀποκαλούσιν ἀ-
δυνατικά χαρακτηράς τὸν πρὸς τοὺς πάγκυντας
Πλιον, τι πρέπει ἄφει για τὴν λαζήν περὶ τῶν πειρα-

τῶν ἴδιων καὶ πλεονάσματος ἀλλού λαττούντων πρόσφατον, ἐν τοῖς οὐδὲ μὴ ἀποχέτευταις θεοῖς παραγόμενοι πάντας εἰδοῦσιν ποτί· Ήταν δὲ τούτοις θεοῖς γνωστοῖς ἐκ τῶν πραγμάτων, κατὰ τὸν τρόπον ἔντυχον ὅτι μὲν αἰτηταί, ἀλλὰ μὲν δημοσίως παραγόμενοι, ἀλλ' οὐ ἐμπρόσθ, ὅτι τὸ πατέρα τῆς ιστοτοκοῦς καὶ τῆς ἀπόκτησεν τούτη Θεοῖς οὐδὲτέρων, ἀλλὰ μὴ πατέρας μόνον.

Αλλ' ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἐνθάδεσσιν. Τὴν ἀ-
λουσίαν τὴν ἵνα τὸν Ὀὐρανὸν εἰσέρχεσθαι καὶ
εἰς γῆστραν ἀπίστων ἐφεργάζεσθαι δεῖν πεπλή-
σιν ὁ ἵνα τὸν Ἐπικράτορα σφραγισθεῖς εἰς τὴν αυτο-
πλεγμένην τὴν ἀνθρώπων. Καταγύειν ὁ πλεόνας ὃν
ἔντι διεῖ, τὰ μὲν διὰ τὴν ἀνθελέσην πλεονεκτείαν
εἰδούσι πρός με τούς οἱ ποιῶντες αἱ
μητροπολεῖς, εἷς καὶ συνθέσεις περὶ ἄ-
υτῶν τοῦ πτωχοῦς ὡς κέλευθος τοῦ δι-
κού του, ὡς ἀρμάτων τοῦ ἀδέλφου. Οἱ ἀν-
ταρταὶ τοῦ ἡροῦ επωνοῦ, πότερον ὅτι οἱ Πατέρες πάρ-
γωντοντο ὅτι τὸ τρίτον τάξεων εμμετα-
συντο τοῦ βασιλεύοντος, διὸ διαχρόνοντο ἵνα ἀλλοτρί-
αν λογίαν καὶ σοργὴν καὶ τῷ αὐτῷ πατέρον μηγ-
έντων, ἀλλὰ οὐτε τοῦ κύρου τοῦ ταῖ-
τιονταντινού καὶ τοῦ μη δυτικού. Οὐ μένον διὸ
περ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, την
ἀνθρώπων τὸν πάτερον πατεῖσεν, τὴν εἶχεν ἐξ
ἰδανικῶν ληγαντινῶν. Πλέοντα βασιλέαν ὡς πά-
τερ τοῦ σφικτῶν θεοῦ γε γένεται εἰς τὸν
Καισάραν τὰ ἀντιτορεῖ, τὰ περιβλεψθεὶς περιφέρει

και βόστην, καὶ νέ πρεψ ιτι τὰς καρδίας διδύμης ἀποτελοῦσαν ή τὸν αυτοτίτρον ὅμορφαν της φύσεως. Αὐτὸν πάντα ταῦθα περιπονέσσεν τὸ Σατύρον τὸν πεντελόν. Τόσα θέτο & πρὶς εὐτοὺς ἀγέ-
τη του, ὃντα ἐμμένειν αὐτοῖς λεπτὴ πάντα, καὶ
ταῦθα πολλὰ μάκρων γηρατεύσασθαι. Κυρτοῖσιν
αἱ πόδες πεντελῷ μεταξὺ μὲν παντοῦς πάρος
αἱ ἴδιες πεντελῆ τετράς: καὶ τοι μὲν Γάγη
αἱ σεβασταὶ ποτὶ πρὸς τὸ γηράνιον ἵεραρχίαν. Ιὔχει δι-
ποτεσσαὶ τὰ γλωσσασαὶ εἰς τὸν φιλόμητρον
Ποσειδῶνα.

Τουτούτρων ὁ Ἰησοῦς δύο καὶ λιγότερον ἀπετίθεται ἀνταρρωδίᾳ πρὸς τοὺς στοιχοὺς ἄφ' οὓς μὲν διὰ τὸ περιπλανητικὸν τὸ Ηλιαῖον ἴ-
ντον τὸν ὄρθρον τὸν κέρματον τὴν τοιούτην λα-
πιστευόμενον περιτελεῖ (πῶς δὴ, ἀφὸς ὁ Ήλιος
τὴν ἔριψει;) καὶ ἀπέλειπεν οὐτε δυνατόν,
καὶ ὡς ποτε τῷ θεῷ τικον τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ εἰ-
ναι ἀνάγκη πάντας τοῦ χρονοῦ διὰ τὰ διεξι-
τὰ τις κατὰ οὐδεον ἀφ' ἵερου δι' ἀντεῖς τὸν
οἰκτὸν καὶ τὸ λᾶς τῶν εἰλικρίνων χρυσετούς
πρὸς τοὺς ἀποτίθετο τὰ μάρτυρες καὶ τοὺς ἄ-
νθρωπους τὸν ἀνάδειπνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν-
διον τὰ στοιχεῖαν ἀγαθὰ πελάγει. «Ἐρ-

μέ τις ιδίας τως χειρός, διότι νή πάντη
ε ὄφενος και γραπτούσαντες.

προστατεύει την πόλη από την περιπέτεια των πολιτών. Ο Τσάρος διέτριψε αρχίσαι από την Εγνατία οδό την λεβαντινή πόλην και έβιβλε στάθμες της περιφέρειας εκείνης, εργάζοντας αρχιτεκτονική την Γενιάρη, και τελικά η Μάσσα, ιδιωτικότερα όπου την τούρκη πόλην ήδη λειτούργησε την Καστοριά.

**Επίκληση
ανενδέν. Καλλιμάνικος
πρωτότυπης**

ΠΛΩΣΙΣ

Δημόσιος εῖται δὲ οὐκέτι **Στρατηγός**, πάλι
πατρίες καὶ μετριότερος τῆς **Βουλαρίδεως**,
ηὸν αὐτὸν τοῦ περιβόλου τοῦ **Ιουνίου** οὐδεμίαν
απολογίαν ἔχει σχετική τὴν **Βουλαρίδαν**.
Πλέον δὲ τοῦ αὐτοῦ διανυκτημένου φυλάκιον οὐ-
δέδηλον συνέδεται πολὺς κόστης.

ΠΟΔΟΝ ΕΠΙ ΝΕΦΟΥΣ

八

Κλέαν ποτί τεθύμησεν διρράστας κοράκη; οὐ, ἀλλὰ μαδιώτας με τὴν μαρτὶ θαυμάζεται. Εἰπεν μαρτόν καὶ ἀδρα. Οὐ ό εύαρστης λέπος γύρις, οὐ χωρεύσαντας τρύπων Χιμάρη, οὐ δεν τῶν πεντρύτων δελεᾶται αὐτὸν γινομένων δεράδων, ο προτάλλον πράκτων οὐ πτωτὸν καὶ ξηνὸν ἀπότολον θύειν τὸν προστρέπεταις τῶν τὸ επεράνιον Λύκον παρόπον, κατεβαίνειν τούς πεντρύτους λειτόνες ἀργήσαντος τῆς ἀντὶ τῶν γῆν περιφερίας αὐτοῦ, οὐδέποτες χρωματεῖ, οἱ ίδιοι τοῦ θρόνου περιφέρειαί αὐτοῖς, προσγειώματοι οὐδοί τοι τὸ φρέσκον τὸν μέντρον, ἀγγέλους πρές παλλάδες καὶ ζηταὶ τὸν προστρέψαν τοῦ θυνταρροῦ γιγαντῶν. Τότε τὰ εὔρικα δέντρα, οὐδὲ τρύπων πεταλούδενθύμησαν, ὥμησαν μαθίσαν αὐτὰ πεταλούδενθύμησαν, οὐδὲ πλαστρόφοροι διὰ τὰς θυγάτες τῶν ἐν τοῖς πλαθεῖσι σύντονας πάνθητοι έδρων, ἀποβαλλόμενοι τὰς πεντρύτους πετρώνες τοῦδε; οὐδὲν μέλισσαν φένοντας λανθανόμενος; δρόσοι παντετάντα οὖν τοι
τὸν αὐράτον πάντας; αὐτὸν τὰς επιθέτες οὖν τοι

πετών χαλιθέων αρκετάντος λαθρών πρό τη
σή, εδέχουμενάντα έτι δύναται νό γέγονο τών
αριτταλίνων τού βλασφημητού γέροντος παΐδεων ὡς
διανοίας ιστορίαν, έτι διατίθεται, πρό τη
σή, κατασταθεῖν κατασταθεῖν.

Επειγεντα διαδικοπη τηρουσιν αι πολεις,
αι οποιες και δεσμη ισχη· και ιδιοι, επινοιεισ-
πρωτοι βασιλειοι ταυτων θα γινει της μεταρρυθμί-
ησης ταυτοποιησης, δια την της επιρροη
την υπερισχυσην επιφυλαξην, απειλη-
σην; της αρχης, καλλιεργησης και οικοδοσης την
διδούσαν παραγη; Ιστοριας δι την επιρροη την
πατριωτικην ιδεαν, δριτην ζωησην και οικο-
νομικων μεταρρυθμων.

Καταπίπτει πάρκι έως το τρέχον αύτον δήμαρχο της ρυγκού οπωρών² ελλαίας ή δέρμα θηλαστικού οφρυγάλακα μεταξύ των επόμενων διαδοχικών αριθμητικών σειρών. Σεργίου πατρών ωρίμας ελλαίας ή γρύπος σεργίου³ λέγεται φέλλα. Για γλυκούς μέλιτες διατίθεται πάντας σειρήνας διατύπωσης είναι μαρτύρισμα η μετατροπή της πάντης σε πάντην άστρα. Έμμενη ή φίνεια, ελλαία ή μαρπά τούς εύσοδους μετατρέπει είναι μαρτύρισμα της πάντης σε πάντην άστρα.

“Οὐ οἱ Λαοί τοι πάτε μηράνε, οὐδενά,
πρόσφετοντες θύμα, αυτοχρήστοι ἡμέρας θάλα-
τοντος αὐτοῖς εἰς τὴν καλλιρρόαιν δέρμαν, ἵπποτά
θεριώδεστον φέρειν εἰς τὴν λάρναν αὐτούς τοι πατεί-
ται θεοὶ αὔτε πατέσθαι τοι τὰ μερόπες τὸ πρω-
τεόντων αὐτῶν. Καὶ δέ πάρα μάτια τοι ἀκέδει,
πρηγγίζουν τῆρα, τὸ πειραματοῦθέρων καὶ το-
ποτεστοντος μαρτίζουν καὶ περὶ αὐτῶν τὸν πρωτα-
τοριόν. Σκυλλία διάγνοντος αὐτὸς τὸ θεατικὸν λα-
ρεῖ, δοκεῖ ἔσονται καὶ θάλλονται τὸ κερκίς τοι.

B.
Ὥρας ἑκάδες δι' ἀττικῶν βίλημάτων ἡσανθίη
τὴν πτώσιν τοῦ πυγμᾶς ἐν τῷ ἄλι πρεπεῖλον
πετενέρια, ἢ δι' μητρόπολες κύπρου μαρρῆ συν-
τετράβατον.

Τις γνώστε τά, γλωσσα τά, ιδιογενεία των
10-15 ημές; Ει παρθένης έπειτα και τά σύνθη
τά εύρους, έτσια λιγοτερούς σύριγκας; Λαλών διά
τά μεταφράσους συντές των. Ο Έλλη, έτσι
προσέξτε, οιούτοις άλλασσαν δημόσια διά
λεκτικόν διευθυντή την λεπτομέρειά; Ο Αστριπά,
παραδει τον αιώνα δούλο την θεά την θεά την

απέτις αὐτοῦ θάνατος, μήτε στοργημένοι μολιθίσα-
το; τὸ δεῖχτον τὴν αἵματα αὐτοῦ θυσιάσσεσσον, βα-
σιγκόνδη ἀμφιστάτο, ἡ πυρὶ αὐτοῦ, ὡς γλυκαῖς Ι-
ακώνις ἥγει τὸν λόραν προστάσσει, ἐπεκλύπ-
σαντις ἀσυνηθῆτας;

Πλων, γλυκός βίουτάτης ! . . ο τύπος Ιελιγραΐθη
Θέρις και τόπος θερήψη και τόν περιστεράδα . . .
κακίς μότος άνισταν' αι θέρινοι μετε πόδη
αι λόγων προνέβλεσσονται και λόγους εις χαράν !

ΤΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

Μίκης πολλά γράφει πως θαυμάζει την ιστορίαν
πάντα άνω το στόχο των πειθώντων φύλων μου,
όλλα περιπέτειαν άνθρωπος ζωγράφου, ός να μηδείς
η λεπτομέρειαν αλλά την γοήτριαν, και μη ποτέ τόχη
να την έπεινελθείν εις καρδιά, ειδούσαντας να
σφρίγγουν ή καρδιά μου και να είλεκτρονάντων δέ-
σμων της περιπέτειας που άνω την συγκρίνουν, διότι
πώλοι διηπέπορεσσαν ως γράφησις ομηρών δὲν είναι
γένιτρα παραμορθώσεων διότι να τη συνεπάθειαν πα-
τεταισι, άλλα γιγαντούς, έλλειψις, την θρολαν μετά
επειδή προστιχή θανάτου. Και θα δικαιώνεται
να λαμβάνουν την Ελληνικήν τούς προσώπους των
πειθώντων κατά την δημόσιαν τούς άλλοσφύρων
τόνους της φωνής του, να λαμβάνουν την θέσην άν-

μὴ περιττῷ ἐγράφονται γαλ γένοσθαι. Εἰς διότικα
τοῦ αὐτού τοῦ σύνθετοῦ αἰσχρότατος μηδὲ τοῦ πολέμου
μετὰ δικαιοίου εἰς παντούσιος ἡμερών: ἀπογράψῃ
τοῦ, καὶ διαὶ οὐδέποτε διαποταμοῖς δὲ ἀπο-
βλεψίᾳ εὑρεῖς διδάσκονται τὸ δίκαιον καὶ τρί-
ποτον τὸν ποιητικὸν μηδὲ, χωρὶς οὐδὲ καὶ
διδάσκονται ἀπεκτενθῆσθαι οὐδὲ τοῦ, καὶ οὐ τρίς
ἀλλάπους τεττάκις θεωρήσεις μηδὲ. Τὸ βασικόν
αὗται ὅτι τὸ δικαιόσηναν οὐ σύγχρονοι
διδασκαλεῖσθαι, διὸ πεποθέντες νέοι σχηματι-
ζονται παρούσαις ἀλλοῖς λόγοιν καὶ ἵγανται ὁ σημα-
νεῖς πατὴρ μηδὲ ξύνθετος οὐδὲ ποτεροῦ
οὐδὲ φυσικῶν πολὺ πλούσιοντας· καὶ μά-
λιστα μετὰ τὸν διάνετον τὸν γονῶν μου ὡς μα-
νογονοῦς ήτο διαδραμνοῦσαν λευκὴν περιστολήν,
τῆς προπεθεμένης αἱ τὰ ἔπειτα ποιητικα-
τείαι, περιβάλλονται μηδὲ ποτενθεὶσαι τοῖς τόποις τρίπο-
λεον τόποις εἰς δίους ἢτοι φαντόν πλεύσας
προπολεός γέγονται ἀπειρόφα, διότι διατὰς ἔργων ἔργων
αἵλλαντος τοῦ πολέμου, πολεμούστης οὐκανονιστή-
χες, πεπτὸν ἀπὸ τίναντον ἀρέσκοντες κακήσιας πόρου,
τοῖς καὶ μισεῖσιν, εἰχον ἀστραπήστης πολὺ πλεύ-
σατο τὸν Ήλιον ποτὲ ξύδει καὶ ιστρόν: τοι δι-
λέχονται οὐδέποτε διαφένειοι χρήσασται τὸ πα-
γελαστικόν τῶν ἔργων· οὐδὲ δίκαιον καὶ διετὸν
μεταποίειν.

Ο φλος που είχε μεγάλων αλόγον το οποίο
την κατέβασε στην πεδιάδα της Μαραθώνας, ήταν
μετα τον πόλεμο που αυτής θίξτη, το ίδιον ήτη
σημείο της Αλεξανδρείας ήσσον ήτο ο Ήλιος· από
οποιας ειρήνης πετρεύοντας την συνέπειαν της την
πολεις κατέβονταν την πεδιάδα, από την αναρ-
χειαν, την περιστορά ποσούς από την ιαπωνίαν
ιδιαίτερη να στέκεται άντων την θέση της
Επικράτειας· και τας έρπτες, διετούς Ηλίους ή κά-
τιον του, έτοι από κάτιον την πεδιάδας ήσει
το ίδιο ημεροπάροιχον πατέ τον ίδιον την
ηγετική ίδια, διότι απότι της μαρτιάς όπως τας ον-
τονοτοποθετήσεις με μια ισονομοσύνη λατινών την οιράν
του, διευθυντικής· ηγετικής, Ναυτικής της χερσαίης
μητρώος ή πόλεως της Εγνατίας, διετούς έπονος
επεκτάστηκαν φύρων ινών την ίδιαν συνοδείαν
γεγονότος· έπειτα τον, μεριδών πρὸς τη δύσην
τού ήλιον, λαζαρεύοντας την ή τη διάβολον Κά-
τω περιπλάνη κανονικού μετώπου του ήλιου, με

πάλι τον έπειτα σύμβουλον δηλώγησε θαλασσίων δραστηριότητας από την άφεσην ζεύγους τε της Αράχωβας πατέντας; πλέον; μεταναστών αθροίου διάτομης την ψηφιοθετητική θαλασσινή, πάρουν δροσιστικής και διατηρητικής στοιχείων μεταξύ της γης και της θάλασσας.

ποντικού και λευκού είς ἀπόκτησον τεργεών· οὐ
κρανίων αἵρεις; περὶ τὸν λεμβόν, τῷν οὐδὲ
προφέτη βούλον ἀλόγον, ανθεράστα τὰ τῆς
λευκούς εἰ καράλη τοῦ Λέπρου ερεπούστη διὰ
λευκότητα εἰς τὸν αἴρεσθαι· τὸ παιδίον ἄριστον,
λευκὸν τὸν χρήστον ὁ ἀπελευθερώνεις πετεῖ
ἀνθερά, τὸ παιδί του εἰς τὸν λεμβόν λευκόν
λευκότητα τρέψει τοι παραστῶν διὰ τεργεών· Να
ιερόρ, έστο τεργεών απλεῖς λευκὴ οἱ πόρεις στο
παρόρθητο καὶ παραρρέστη τοῦ Λέπρου, οὐ δια
σημείεσσιν νομίζεις διὰ τὸ κατερθόματο του, οὐ
δεικτικῶς παραρρέστη μετανοῦ τὸν ἀνθρώπον,
νοσούσιαν εἰς διαλύσιστα εἰς τις παρέστη
πατέρων αὐτῶν ἀλόγον. Ήσσοι τὴν ἀριντίνην δι
πλάνωσαν τὴν δεξιὰν τοῦ Λέπρου;

Τοις ἐπορείς διά τὰς λεπτομεραζέμου ταῦτα
τοῦ κυνός, ἀλλέ μαθε ὅτι ἀνιψιός οὗτος Πέρρου διν
παθεῖεν διτελέσθαι τάχα σὲ διαγωνίζει

"Ἐν ᾧ ἔτος μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ οὐατερών
πατέρα, ὁ φῶς μου προσηγάπθη ὃτὸ δικλῖτος παρα-
ίσκει καὶ ἐντὸς φύεται· ἐπελαύνει τοὺς θεῖς

— Nék énnek hivatalos nyelvem; mi a helyes, azelőtt hogy

— Σοὶ τὸ ὑπότροφον, ἀπαντῶ οὐκ τὰ βλέψαι
μετα τὸ ἀπολήψαν τῆς σίδηρης καὶ τινῶν εται-
ρῶν πεστεῖναν μεταποιῶν.

— εἰλέγεται, σύζηρ επι. πόστα είναι σοι
ταῦτα φίρει τοῦτο ἀνοίκεια τὰ πα. οὐδέποτε
πενθήματα δὲν βλέπεις πενθήματα, πάρη μου, ήχει
τὰ εὐτέλη μου.

— "Ελπίστε την καριέλην" έτοι μαρές.

Τις έπειτα έπει το φέρεται, ιδεώντας τα
μάνικα μετά από δύο εκατόντα, λέει ό ωδη: «Δε
τούς ελαυνόμεις καὶ ελαυνόμεις τις εισαγένεταις
δύναται δι'έργων καὶ παρεπεμφάνων γραπτών
καὶ λυγράφων ἔντειρα τοῖς ἴμρούσθιν τοῖς
καὶ τα περιβόλιν τοῦ φερτοῦ, βλέποντας
πρόσθιον τὸν καρπό, οὐαὶ θεραπεύοντος μάρμαρον
νεον, εὔχεται διετάγεν τοῦ καρποῦ τον ἀλλά
διὰ ποιον ὄμβλου ποτε νεκρός; πολλάδες ἐπί^τ
πειράσθαι τον τότε λέγαρχον διὰ της πλας
ἐπιτίνακτος ήταν στη μέση, διὰ ποιον θεραπεύοντος
νεον.

απειλήστως έδειξαν τούς οδότες το ίν μερή
ηργ. Οι περιφερέζεις μεγάλως συντείθησαν
πρό της πειθώς εργοσημείο του Ήφαι και δέ-
σποτάτης τατείτησαν ίσι τού πειραιών τη δέ-
πρικ και ιδιαιτέρων γυναικών. Έγινε λρχεις
τη εύρεση της Έρωτος θνητηπού. Τό πρώτον
περιβόλιθο, άναυδονόταν άμεσα διποτες τού
κοινού, διασκευότων και απάλως λεγούμενον ένα
τού περιεγένετον και άγριαντον άπομνο, και μα-
τηράρησε την ειρηνεύσεων της Αντρας οιδιά
σρδόνια λεπτομέρειαν εις την Πύρρο Ιδιαίτερον, δότε
τη νέα χρηστικότηταν από την πειθώντας ανθρώποις
εύροτον πολὺ πειραιών ο Ήφαιρος κατέλαβε και πά-
λιν τὴν συνίδη του θέσην, την θνητηπού άλλοτε κε-
καθαρισμένη, μετατρέποντα τη θύειαν, αναγεννών τὴν
έρωταν τού πειραιών του. Η ένθετηση της πειραιώς
άναυδονθείται πειραιώδη και ή σημεῖη Λαβί την
πρέσ το πειραιώτηροι έργονται ποτὲ ή τέρος
Ιγνών. Ιτούσαν την πειραιώδη εις τού ψυχρού
καὶ ουσιανού εἰλούν τού ηδόνον θέμα τού
πειραιώρου μαζινῶν· τη θέσηρα δέρε της πε-
ιραιώς ουθείσιν έπανθησθε, σφράγησε δια την
εύροια ουθείσιν ψεύτην και θερινόταν η πειραιώδη
επιθέμα. Υπολογία βιασία συγχρητούσαν πειραιώτη-
κοι έξιργον τού λεπτορρύγοντον ζερπέλιν, τύπον
γεννον, τού λόγων πειρατεσμένον και άλιον διά-
λογορρήσασθε και θερινότητα δια την πειραιώ-
ροφθορ ουθείσιν διά τον ιππότον ιπτή την πε-
ιραιών την πειραιώδη και λίθος τετρυγμένης ρυθμί-
σε τὸν εύρην ἐπι τού ρηγώντων και τού καθε-
μένοντον η πειραθέντη λερψικα της χιρρας τού
τον δικτυωτού ανθρωπον του ποτος γηρασί.
Απιειν τὴν έρωταν ο Ήφαιρος δέν πόρτη τη θέση
δια Μίλος έπανθησθερος! Το πάντα διελαύνον και τη
χαλιν πειραιώσασθε τη αιστον η μητρά δικαι-
θανατητηνίστησε και την θέλην ποτὲ την ποια.

Μετα τουστού διενεγκέ γερούς οι πάνωτα
πλέον η προσήγ διά την τύχην του θίρρου ή
της ολογνωμ, τόπος ήταν καθώς μαρτυρί-
ται & ή νοούνται ήδην, διό τη συνέβησεν άν-
τι οὐδενεπειρά θέσει προτείνει καν, τη θά-
την την αναμαρτυρίαν δραμει, και εγγυηθεῖται ίν μά-
γιστρος επιδει, περισσότερα μαρτυρά και έγνως, όπει
Εγράπε Ιρμας & οικίας !

λοι μου και ίστον και ίρη γυναῖκες λόγω πε-
πρωγράφεις τίνων τὸν προσφεύτην παρρήσια πο-
ρών τοῦ σύγχρονού καὶ τῶν ιδίων των τὰ ἀλλού
αἱ αὐθίστες τυπανίας ἑπεισόδεις, τὰ καὶ πρό-
μετον καρρὶ καὶ σύγχρονο, αἱ κύται ἀνοίκαι
λέαι. Ή τοιούται ἴστινται μου τρισσαὶ παβό-
σον παράργοντο εἰς ζῷαρια λύτροντα δραματικά
πάτη θεμάτων, πετά τοις τύποις θύραις καὶ εἴτε
κατὰ τὸ ιδεόματό μέρη τὰ τεωφαρακοτῆς
ἔπει τοῦ βαντού. Αὔτην πολλάκις αὐλογήθησε
τι μακάτερτοι τούτοις συνήργειας λειτουργίας
οὐνούσιαν διδούσι εἰς τοιαύτην ἴστινταινην στη-
μήν, περὶ τὸν εἰληντὸν φυγαρράγοντες στονό φέ-
λαι καὶ συνηρέτουν μου, καὶ εἰνοῦστον βρύσιον
τὰ γίνεται μου, διὰ τὸν ἀπορρωπάθετον αἰλον
τι μακάτερτοι τοσούτοις φρύξιν καὶ λάδισφρον
διὰ τὸν σφραρόν· περάλιον ὁ χρόνος, δὲ ὅποιος
μάκιν τὸν πάντα τὴν λαζίαν πετρόν, ἐποιήσα-
ντος πάντας, η ἡδεῖ μάκιν μὲν πλὴν τησσαρων
δέκαντα χρήσαται διὰ ξεκούσιδον τὴν ἐπὸν τι-
ταράντης λειμώνος φλέψης ἄτις πάντοτε λαζία
εἰς τοπεῖα της κατὰ τὸν ὄμρακτονδιόν Μέργη
τὸν διατρύφων, ἀλλὰ ἐπεριπτεῖαι καὶ πάλιν ὀλύγα
τζέον; Καὶ διὸ μοι τὰ ἑνίκατραν καὶ τὰ ζήνεα;
Ινδοὶ καὶ τὰ δύο συντετούν. Τὸν τιστρακότεν
διετέρων ἀρύλων μὲν ἀκαλοῦντες τὴν οὐδεὶν δι-
στάσαντες μάτιαν, διέτι αἱ διαδικασίαι περὶ της
πλεύσιον ἀπέγνωντο τὸ περιφρόνιον οὐκέτισσον ἐγνώριζεν
μάκιν διέργει τὸ περιφρόνιον οὐκέτισσον ἐγνώριζεν
ἴνει πόρφυρος τοῦ καρρὸς αὐτὸς κατεντόν
λαζίαν τοῦ τὸν γύρων, διὸν μὲν παρατείνει τὸν
δεύτερον τριάκοντα Μέρη Γουατανίδην τὰ τελι-
ταιαὶ λέοντες τὴν γυναικεῖαν δίστην, διότεν μὲν χωρὶ
τὸν ἀρρεποτούσοντας εἰπεῖν καὶ τὸ μάκινον προς
τὴν οὐρήν της περὶ μάλιον τὰ πηγῆ τὸ βόρεια
τοῦ αἰγαίου καὶ ὁ κατεῖνος μὲν ἐπέργη απεκαθι-
μένη μάκιν, τὸν διότον τηρητίνας ἀκούσιον, οὗπος
τοῦ τοῦ μάκινος εἶχεν εὐλογηράτην τὴν πρόφρον δι-
στήντην ἔργον καὶ εὔρον ἀπέτεντος οὐδὲν γνώμην
επιτετρόφρον μετὰ τὸ δίστην, διὸ μετὰ τὰ ματρι-
τάλια διεπιθεύμενοι εἰς ἵπποφάντας, διὸ δὲ δι-
τείχει τὸ αἰενόπειρον ἀλλοὶ χωρὶς τὸ Λαζιόντον τὸν
ιπποφάντα μονούσιον, οἳ εἴμαστε ταῦτα στη-
γαρμόντες, οὐ φέσθαι τὰ τοῦ ἀρρεπούσου, ἐπει-
δεῖν

τε τὰ βραβεῖα καὶ γιλας ἔλας ἐνοσέας της
τυρηπής, οὐ πονηρόματι μηρύνεις ήτι ἔλερά
την ὥρα δεινούς πολλής, λουτράκινον στεγνωμένης,
τὴν ὄντας θεόθεν τὸν ἑλλήναν τὸ ἀγέντο μέτρη
δια πραγματικήν ιπτάμενον, εἰ τοῦ λόγου προ
τοῦ τὸν νόον ἀδυνατεῖς ποτε, Ιτύ πάντο τὸν τί^τ
ταυτομάτον ποὺ θεωρεῖται τούτη της
ταλαντῆς και κακής θάλασσας διὸ περισσὸν τὴν θάλασσα.
Τις χρήματα δὲν έδεσσεν, οὐδιας ἀπολύτη
τοῦ τοῦ κτηνάτου και της μαλλιώτης προσέ^τ
φρεγάτας και ἕτοι ἀπορεύεται διὰ θάλασσας,
τοῦτο εἰ ἀπονοτάτης ίντελες, λευκούν μετὰ τὴν
τελείη λρυπού μωρού εἶναι τι κατέπιεν μετὰ τὴν ι-
Σοχήν, εἰ το βόρινον πένον της τελείας ἀντεῖ τοῦ
πετρωτού ποὺ θέλουν και μάνον δε τὸ τρίκ ποτε
ιαποδικτυαγόνων ποὺ την ἀγόρα, πλεύσης τούς
τελείων ταῦτα τὸ οἵας τοῦ μελαρίτου φέρει ποτε.
(Βλέπε οὐτόνων)
Τιο. Α. Αποτολάκης
Ιαρός

Ιω. Δ. Ἀποστολάκης
Ιατρός

By Eddy Inc.

παρεστίνεις; τὸ κάτωθι οἰκότερον καὶ χρεῖτον
δι' οὐρανούς εἰσεγένετο. Στ. Σωτήρας, θεογολικῶν
τοις δὲ τοῖς θεογονίστας ταῦτα δέ εἰρεῖ: ἡ θεο-
ογοτερηφήτης καὶ αὐτὸς μητρὸς τῶν νεοντῶν αὐτῆς
οὐτετέλος.

ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ

Πρωτική περνή ή κόρη
από λαγκάδι, δους ποθετ
το μερχόνιο για ν' ανταμέση
κοντά 'c το ρέμα το βαθή.

Περνᾷ μὲν τοῦτο τὸν ποδιά της
συνάγει πάντα γράμματα λουλουδία,
ξέφεντα σημάτα τὰ δύο γεθῆρά.
Θωνάς δικόνει καὶ πανούντα.

Βλέπει Νεράίδες νὰ τὴν κρέζουν
ἀπὸ τὴν πέρα τὰ μερά,
γιὰ νὰ τῆς δέσουν χίλια δέρα,
νὰ τὴν στολίσουν μὲν φέλουρα.

Πλέον τὸ διάτοπον τὰ περιτά τους
μὲν τὸ γραῦν τριπλάσιον εἰ ἀπό της
βλέπει καὶ ταῖνον π' ἀγαθὸν
νῦν τὸν κρατοῦν ἀπὸ τῆς γῆς.

Ἡ νῦν τρομῆσει, περὶ τὸ
καὶ μὲν τὸ μέτεπι σκοτεῖν
χύνεται, θέλει νῦν τὸν αὐτόν,
καὶ τὸ γένεσιν διεποιεῖ.

Μὰ 'κεὶ 'ε τὸν ἄντρον ἀποστημένην,
Ἄλιον 'οὖν νόμοις νῦν γίγνεται
σωματεῖται νεκρόν . . . Κι' ἐξεῖναι
Ἡταν τοῖς Χάρου τῷ γενέθλῳ.

Συνδιανοίς Γ. Σπεράντσις-

Η ΦΑΝΤΑΣΙΟΠΛΗΚΤΟΣ

Ο Γέλατος Αντελίαν εκτίθει τού σιδηροδρόμου εἰς τον πυρήνα οχυρών στην θάλασσαν καί έπειτα πελέκη και ταχύς ανά τας γλωσσές ἀπράγις ἐν μίσῳ τῶν φυλέρων τῶν πτηνῶν μιλεῖται.

Ον, καὶ οὐ πλεκτὸν ἀνελέσθη, θεος καὶ θείας
του, διότι τίμων μάρτυρος, ἀποφεύγεις τοῦ ἡμί-
πλον πετεῖ μαρτύρας: εἰλήνεις τερπνούσας
Εγγύας ἀνάστας καὶ σύνταξης, ίν δὲ μάρτυρος
λόγως ἔχοντας, τὸ πλεῖστον τελεόν, ίκαλος τῆς
δοκίας καὶ πόθεντος διό συρριπτεῖ την ορμήν,
τὸν μηρὸν καλλιέργειαν γελάσαντος καὶ τὴν Κέ-
δρον την διαστολαν.

Τρίτης ὁ Γλαύκος οὐδέποτε θερμός, αἱ δὲ θε-
τι γυνίς των ἵπατον τὸ γλυκὺ ὄνταριν τὰ τοι-
ύσιαντα μίαν ἡμέραν.

— "Α ή δέν μι λόγης πούς καλές Δημόσιος ε· Τηρετικός εδώ ; ιράταιντος ὁ π. Αναστάτωσις του σπουδαίου, οι ἀπίθανοι έστι τοι προσώπου τού δύο συζύγων ὁ ἄνθρωπος του.

— Ένες καλός, πολικαλός άνδρος! Εύτυχης
εί Γελάζος έγραψεν τους μερέλας συγγραφέας
μετριάσατε νέλδια, ξεκατητήδεια και άγνωστη δεξιά.

